

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ У СВІТІ

Джинджоян Володимир

ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», м. Дніпро

Шарутенко Кристина

Товариство з обмеженою відповідальністю «Готельний комплекс
«Асторія-Дніпро», м. Дніпро

Складні політичні, економічні та соціальні процеси, зміни у світі в ХХ столітті (дві світові війни, революції, кризи, науково-технічний прогрес, холодна війна та ін.) змінили суспільство. Туризм став більш промислово і культурно розвинутим, більш мобільним і більш демократичним. Більш того, туризм став самостійною галуззю. ХХІ століття у свою чергу теж вплинуло на туризм: розвиток ІТ-технологій, глобалізація, стабільне економічне та політичне становище країн. Інновації виступають невід'ємним складником сучасного туризму.

За даними міжнародного економічного дослідження Global Innovation Index Корнельського університету, Школи бізнесу INSEAD і Всесвітньої організації інтелектуальної власності, ГП, завдяки впровадженню сучасних інновацій, до першого десятку найрозвиненіших країн можна віднести Швейцарію, Швецію, Нідерланди, США, Великобританію, Данію, Сінгапур, Фінляндію, Німеччину та Ірландію [3]. Японія, Франція та Канада увійшли до другого десятка. Індексом були проаналізовані 127 країн світу, а до числа факторів, що враховувались увійшли: нормативне середовище, освіта, інфраструктура, ступінь розвитку бізнесу і підприємництва.

ГП показує нам, що країни, які надають пріоритет інноваціям у своїй політиці, значно зросли у своєму рейтингу, його найкращим прикладом є Індія. Ця країна послідовно займає лідируючі позиції з точки зору стимулювання інновацій, таких як експорт послуг.

В'єтнам, Руанда і, перш за все, Китай також є лідерами за валовими доходами своїх громадян завдяки інноваційному підходу.

Дослідження Pioneers показали, що 88% країн-DACH (Німеччина, Австрія, Швейцарія), вже працюють з інновативними проектами. Німецькі та швейцарські компанії є лідерами з більш ніж 90-відсотковим досвідом у такій співпраці, тоді як німецькі компанії займають друге місце з 77-відсотковими результатами. Адже 97% австрійських компаній заявляють, що планують співпрацювати зі стартапами і далі протягом наступних двох років [4]. Під час пандемії у ФРН було реалізовано, за даними Deutscher Tourismuspreis, багато цікавих інновацій, серед яких:

1. Пакет повернення. «Якщо ви не можете приїхати до Гамбурга, Гамбург прийде до вас». Підтаким гаслом розпочалася кампанія солідарності для гастрономії Гамбурга під час карантину. З кулінарною коробкою шанувальники Гамбурга змогли принести додому вибрані вручну делікатеси з місцевих підприємств.

2. Сімейне сафарі – Саарська пригода. Коротка перерва з повним безтурботним туристичним пакетом в молодіжному хостелі. У вартість проживання включено безкоштовне користування автобусами та поїздами, місцевим транспортом Саарланду, отримання брошури з екскурсійними маршрутами та порадами щодо розваг.

3. Kuckucksstube – інноваційна концепція гастрономічної франшизи в Шварцвальді. Дефіцит кваліфікованих кадрів і проблеми спадкоємності вже давно впливають на гастрономію сільських регіонів. Мета: оживити гастрономічну пропозицію у Верхньому Шварцвальді за допомогою традиційної кухні.

4. TimeRide VR Coln. У віртуальній подорожі в часі історичним м. Кельн завдяки цифровим технологіям відвідувачі виставки можуть зануритися в життя та події міста собору близько 1910 року. Родзинкою є тур віртуальної реальності на трамваї [2].

«Інноваційний успіх – це не лише генерування нових ідей. Інноваційний процес потребує інвестицій в обладнання, програмне забезпечення, зокрема стимулювання імпорту товарів виробничого призначення, особливо інформаційних технологій» [1].

Таким чином, в умовах конкуренції задля прибутку є єдиний вихід – постійне впровадження інновацій на усіх етапах. Адже саме вони є рушійним фактором.

1. Єрмакова О.А. Глобальні тенденції в політиці інноваційного розвитку з позицій системної стійкості економіки [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://economyandsociety.in.ua/journals/13_ukr/143.pdf

2. Deutscher Tourismuspreis [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.deutschertourismuspreis.de/innovationsfinder/>

3. Global innovation index. [Електронний ресурс]. 2017. Режим доступу: <https://senfil.net/index.php?newsid=360>

4. Pioneers: Erste Studie zu Innovationspraktiken von Unternehmen im DACH-Raum. [Електронний ресурс]. 2019. Режим доступу: <https://startup300.at/pioneers-erste-studie-zu-innovationspraktiken-von-unternehmen-im-dach-raum/>

УПРАВЛІННЯ ПРЯМИМИ ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ

Овчинникова Олена Русланівна

Данільцева Інна Анатоліївна

м. Хмельницький, Хмельницький національний університет

Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) трактують як здебільшого довгострокові капіталовкладення, які здійснюють у підприємства (що перебувають за кордоном), та забезпечують участь інвестора в управлінні та в контролі даного підприємства. Таким чином управління (ПІІ) передбачає нівелювання їх негативних наслідків та підсилення позитивних. До позитивних наслідків залучення ПІІ належить підвищення прибутковості виробництва завдяки доступу до нових ринків, залучення нових технологій, створення нових виробничих потужностей, нових робочих місць. Перелічене призводить до зростання експорту і взагалі економічного розвитку країни. Але, поряд з перевагами залучення іноземного капіталу в економіку країни існують певні недоліки. Відбувається трансферт частини прибутків країни за кордон, з ринку витісняються внутрішні виробники та постачальники, збільшується залежність країни від іноземного капіталу, підвищується рівень конкуренції на ринку, а також ведеться жорстка експлуатація місцевих сировинних ресурсів. Для зменшення негативного впливу іноземного інвестування на розвиток країни влада повинна проводити обґрунтовану і прагматичну інвестиційну політику, мета якої полягає в залученні іноземного капіталу, керованого методами економічного регулювання, необхідним є гармонізація інтересів країни-реципієнта та іноземного інвестора з метою досягнення максимального ефекту в умовах співробітництва. Для цього необхідно аналізувати реальну ситуацію світового ринку ПІІ, визначати головних конкурентів у сфері їх залучення і відповідно реагувати на зміни ринкової ситуації. Вчені пропонують проводити оцінку якості іноземного інвестування з позиції інтересів іноземного інвестора та з позиції економіки країни, що приймає, оскільки вони переслідують різні цілі й розглядають ефективність вкладених інвестицій через різні системи індикаторів [1, с. 58-59].

Досвід країн світу, який прийнятний для України, свідчить, що діяльність державного сектору із залучення прямих іноземних інвестицій зводиться до 5 ключових напрямків:

1. Створення сприятливих умов для залучення інвестицій.
2. Підготовка інвестиційних проєктів.

3. Формування позитивного іміджу регіонів.

4. Обслуговування інвесторів (інформаційна підтримка та супроводження).

5. Усунення перешкод для інвестування [2, с 277].

Щодо українських реалій дослідники пропонують наступні напрями державного регулювання: зниження рівня тінізації економіки; забезпечення захисту стратегічно-важливих галузей і чутливих технологій та виробничих потужностей через аналіз іноземних інвестицій (та експортний контроль); створення рівних умов для діяльності суб'єктів господарювання незалежно від форми власності та походження капіталу; створення економічних стимулів для інвестицій у пріоритетні галузі економіки [3, с. 45-47]. Для зменшення неефективних обсягів інвестицій потрібно сприяти розвитку внутрішнього інвестування та встановлювати обмеження на вивезення прибутків з високооборотних галузей. Важливою складовою економічної політики держави, що приймає щодо іноземних інвестицій є здійснення належного регулювання процесів їх залучення та використання. Інвестиції, таким чином, є і передумовою, і одночасно наслідком проведення ефективних економічних реформ держави. У разі неефективного регулювання державою вказаних процесів позитивний ефект від іноземних інвестицій може стати незначним, а іноді й повністю відсутній.

Висновки. Процес управління ПІІ на державному рівні починається з аналізу ситуації на світових фінансових ринках з метою прогнозування та планування інвестиційних процесів всередині держави. Наступні організаційні заходи обов'язково включають мотиваційні заходи для приватного бізнесу країни через економічне стимулювання. Результатом державної політики повинен бути контроль показників ефективності використання ПІІ, які виражаються як в макроекономічних показниках розвитку країни, так і в показниках прибутковості окремих підприємств і галузей.

1. В. Папп, Н. Бошота. Іноземне інвестування як чинник формування економічної системи інноваційного типу. *Схід*. 2013. № 4. С. 55-60.

2. Михайлов А.М., Ярошенко В.О., Прокопенко О.О. Динаміка та структура прямих іноземних інвестицій в Україні. *Вісник ХНАУ*. Серія: Економічні науки. 2017. № 3. С. 273-280.

3. Костіна Т. Ю. Роль політики України щодо залучення іноземних інвестицій. *Сталий розвиток економіки*. 2015. № 2. 112 с.